

Mlynica

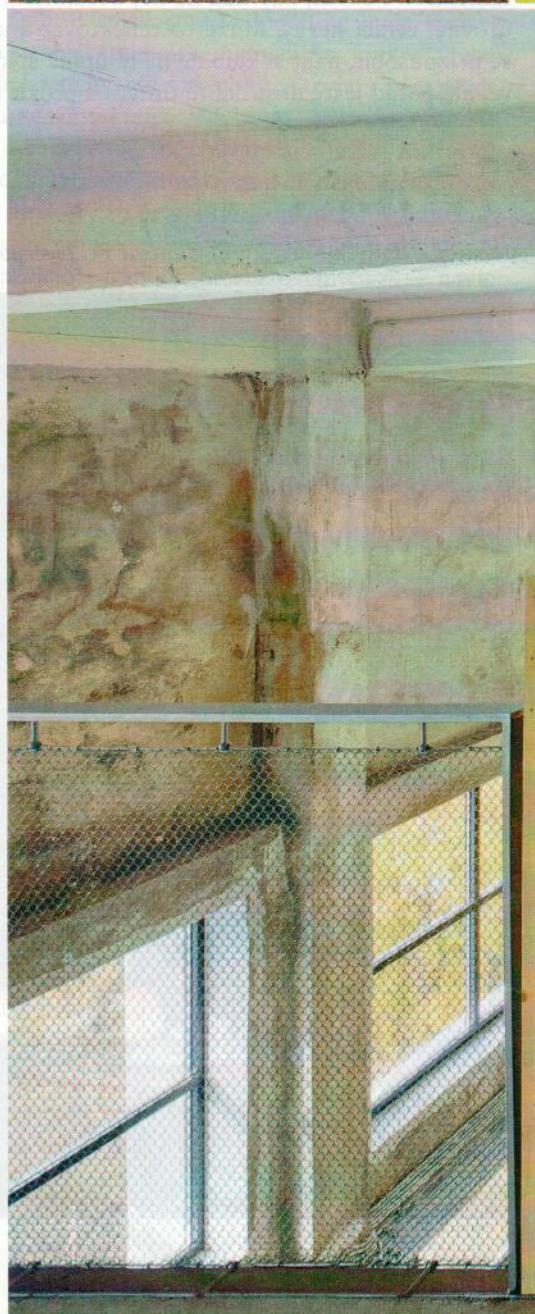
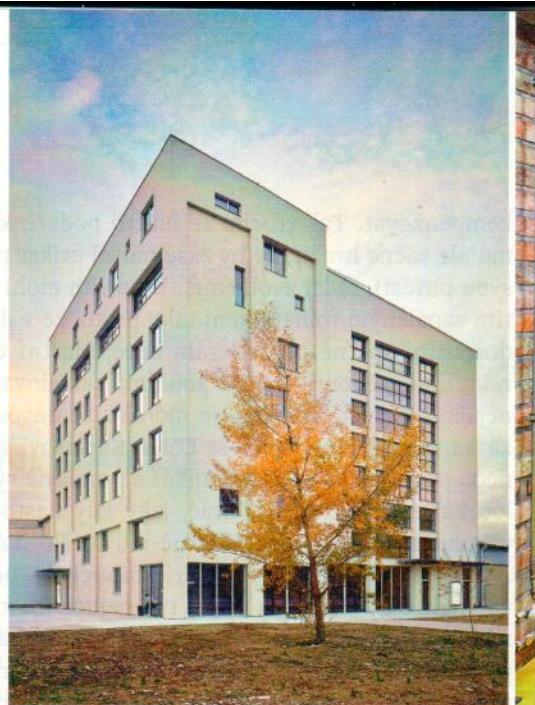
V širším centru Bratislavы, v lokalitě stojící až donedávna zcela mimo zájem developerů, se podařilo zrealizovat ukázkovou konverzi chátrající industriální budovy. Objekt Mlynica byl jako součást areálu Láhkých stavebných hmot postaven v 60. letech minulého století. Až do roku 1992 se v něm vyráběly tvárnice, desky a panely z pórabetonu. Po privatizaci noví majitelé areál rozprodali a budovy začaly postupně chátrat. Asi před sedmi lety objevil nevyužívanou tovární budovu Oto Bortlík, společník a jednatel slovensko-rakouské stavební firmy Ise. Zaujala ho jako konstrukční dílo, kde bylo cítit klasické materiály i postupy. Později se na místo vrátil. Mrtvá zóna, ticho, klid. To jej fascinovalo. Rozhodl se stavbu koupit a proměnit v objekt smíšených funkcí od prostorů pro pořádání kulturních či firemních akcí po bydlení. Se svým záměrem oslovil architekty ze studia GutGut. Imponoval mu totiž jejich radikální přístup – už v předchozích rekonstrukcích dokázali kouzlit s odhalenými betonovými stropy, oprýskanými nátěry, překližkou či penízkovou gumou, ovšem velmi elegantně a upřímně.

Architektonický návrh Mlynice využívá konstrukční a statickou podstatu původní stavby. Se železobetonovou kostrou vyplňenou pórabetonovým zdivem fasád nakládá volně a novou náplň jen vkládá do existujícího obalu. Fasády účelově otevírá na místech, kde to je v souladu s novou dispozicí, bez komponování a s respektem k únosnosti existujících obvodových konstrukcí. Nové otvory mají volnou a čitelnou kompozici v protikladu k původní racionalní mřížce okenních otvorů typických pro továrnu.

Vertikálně je objekt rozdělen na tři celky. Části mezi sebou komunikují přes ústřední halový prostor bývalé výroby. Tvrdá konstrukce nosného skeletu je doplněna příčkami nové dispozice, měkkými dřevěnými výplňovými panely, kopilitem (skleněné příčky z tvárnic) a odhalenými technickými instalacemi. Z hal jsou přístupné původní betonové násypníky, do nichž jsou vložena tři nová betonová podlaží pro administrativu. Celkově je návrh postaven na vyzdvížení kvality původního objektu. Bylo proto třeba zbavit se nepotřebného nánosu, zvýraznit statickou podstatu konstrukce domu a vytěžit z ní maximum pro nové využití objektu. Obyčejná továrna se po rekonstrukci stává moderním objektem smíšené funkce od kultury přes administrativu až po lofotové bydlení využívající až osmimetrové výšky. ■



TEREZA KOZLOVÁ



Kontrast starého s novým zdůrazňuje kvalitu původního objektu, což je základním principem architektonického řešení rekonstrukce.
Foto: archiv